

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНИЙ ФАКУЛЬТЕТ**

Міжнародна науково-практична онлайн-конференція

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВА В УМОВАХ
СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ**

14 квітня 2022 року

Біла Церква
2022

ЗМІСТ

Секція 1 Теоретичні, історичні, філософські, соціологічні аспекти права

Мельник Л.М., Грек І.М. «Русській мір» як політтехнологія: історія виникнення.....	5
Росавіцький О.О. Правда і міфи історії утворення російської імперії – погляд з 21 століття.....	7
Ордіна Л.Л. Діяльність УПА у другій світовій війні: бій під Гурбами (21-25 квітня 1944 р.).....	9
Настюк А.А. Роль Ігоря Рюриковича в боротьбі за княжу владу до його правління.....	11
Терещук М.М. Генезис юридичної відповідальності в публічному праві.....	15
Малишко Д.В., Терещук М.М. Теоретико-правове осмислення категорії «правова система».....	17
Козійчук Б.Р., Косович В.М. Поняття гідності: теоретико-правовий аспект.....	20
Касич Є.Ю., Лантух І.С. Булінг у дитячому середовищі: причини, наслідки та відповідальність.....	23
Процько М.І. Соціологічні та правові особливості анатомії людської деструктивності.....	25

Секція 2 Сучасні проблеми правового регулювання в галузі конституційного, адміністративного, фінансового та міжнародного права

Бровко Н.І. Проблеми правового статусу українських мігрантів в умовах військової агресії РФ.....	27
Мельник О.Г. Антикорупційні заходи у сфері сільського господарства в контексті відносин України з Європейським Союзом.....	30
Сімакова С.І. Природа права людини на свободу пересування: теоретико-правовий аналіз.....	32
Єфремова І.І. Особливості реалізації приватних прав в умовах воєнного стану.....	35
Домбровська О. Права дитини в умовах збройного українсько-російського конфлікту.....	37
Поляруш-Сафроненко С.О. Правове регулювання порядку добровільного об'єднання територіальних громад.....	41
Вакулук В.Ф., Кондратюк Т.М. Правове регулювання обліку внутрішньо переміщених осіб.....	45
Копотун І.М., Рудик М.М. Нормативно-правове забезпечення безпеки дорожнього руху: міжнародний досвід.....	47
Оніщик Ю.В. Примирення сторін як спосіб вирішення митних спорів.....	50
Макарчук В.В. Діяльність бюро економічної безпеки України в умовах воєнного стану.....	53
Самойлович А.А. Адміністративно-преюдиційні питання у сфері безпеки дорожнього руху.....	56
Нікітенко О.І. Поняття, принципи та правове регулювання адміністративної відповідальності.....	58
Дем'янченко А.С., Заєць А.П. Проблеми нормативного закріплення адміністративного захисту прав громадян на доступ до державної служби.....	62
Ковальчук І.В. Правове регулювання податкових змін в українському законодавстві, покликаних підтримати економіку в умовах воєнного стану.....	65
Малишко І.В. Альтернативні способи вирішення податкових спорів в Україні.....	68
Щербина О.Є., Настіна О.І. Медіація: формування правової культури позасудового вирішення конфліктів.....	71
Коваль О.А. Принципи адміністративно-правового забезпечення діяльності адвокатури України.....	72
Сокиринська О.А. Правовий аналіз поняття «незаконного арешту» під час міжнародного конфлікту та конфлікту неміжнародного характеру.....	75

Так, якщо особа скоїла злочин, передбачений ст. 286 КК України, у стані сп'яніння, а протязі року була притягнута до адміністративної відповідальності, наприклад, за ст. 130 КУпАП, то така ознака повинна бути такою, що підвищує суспільну небезпеку.

Таким чином, з метою попередження транспортних злочинів та виховання культури водіння осіб, які керують транспортним засобом потребує окремого вивчення питання застосування адміністративної преюдиції при притягнення до кримінальної відповідальності осіб, які скоюють транспортні злочини.

Список використаних джерел:

1. Берднік І.В. Поняття адміністративної преюдиції у кримінальному праві //Гендерні детермінанти вчинення насильства у сім'ї та правові основи протидії: електронн. зб. матеріалів міжнар. Інтернет-конф. (Ів.-Франків., 27-28 травня 2015 р.). С. 77-81.

2. Електронний ресурс: https://kyivcity.gov.ua/dorohy_transport_ta_parkovky/dorozhniy_rukh_377411_dtp_statistika_ta_analiz_379515/

3. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України 7 грудня 1984 року № 8073-X // Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1984, додаток до № 51, ст. 1122.

4. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 № 2341-ІІ // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, № 25-26, ст.131

УДК 342.9 (477)

ПОНЯТТЯ, ПРИНЦИПИ ТА ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Нікітенко О.І.

доктор юридичних наук,

професор кафедри публічно-правових дисциплін,

Заслужений юрист України

Білоцерківський національний аграрний університет

м. Біла Церква, Україна

Адміністративна відповідальність становить особливий вид юридичної відповідальності, їй властиві всі ознаки останньої. Традиційно правову відповідальність пов'язують із застосуванням заходів державного примусу, розглядають її як передбачену санкціями правових норм реакцію на правопорушення, як реалізацію, застосування і здійснення санкцій. Застосування заходів юридичної відповідальності тягне для правопорушника обтяжливі наслідки майнового, морального, особистісного чи іншого характеру, які він зобов'язаний перетерпіти і фактично перетерпіває. Тим самим правопорушник «тримає відповідь» перед державою за порушення

управлінського законодавства.

Адміністративна відповідальність ґрунтується на ряді принципів, основними з яких верховенство права визначає найвищу юридичну силу і є нормами прямої дії [1], законність, відповідальність лише за вчинення протиправного діяння, відповідальність лише за наявності вини, невідворотності відповідальності, індивідуалізації відповідальності.

Принцип законності адміністративної відповідальності означає, що ніхто не може бути підданий заходу впливу у зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставах і у порядку, встановлених законодавством. Застосування уповноваженими на те органами і посадовими особами заходів адміністративного впливу провадиться в межах їх компетенції, у точній відповідності з законодавством. Дотримання вимог законності при притягненні до адміністративної відповідальності забезпечується систематичним контролем з боку вищестоящих органів і посадових осіб, прокурорським наглядом та іншими встановленими законодавством способами.

Принцип відповідальності лише за вчинення протиправного шкідливого діяння передбачає, що тільки діяння, вчинок людини може тягти застосування заходів адміністративного впливу. Адміністративним правопорушенням визнається тільки протиправне діяння (дія чи бездіяльність) особи, а не склад її думок або навіть висловлений намір вчинити правопорушення. Крім цього, адміністративна відповідальність настає не за будь-яке діяння, що завдає шкоди суспільним відносинам, а лише за те, яке передбачене в законодавстві як адміністративний проступок.

Принцип відповідальності лише за наявності вини означає, що адміністративній відповідальності підлягає тільки особа, винна у вчиненні правопорушення, тобто яка умисно або з необережності вчинила протиправне шкідливе діяння.

Невідворотність адміністративної відповідальності як принцип полягає в тому, що особа, яка вчинила адміністративне правопорушення, повинна бути піддана адміністративному стягненню. Із цього принципу можливі деякі винятки. Маються на увазі випадки відповідальності за адміністративні правопорушення неповнолітніх та осіб, на яких поширюється дія дисциплінарних статутів. До зазначених осіб за більшість проступків застосовуються не адміністративні стягнення, а інші заходи впливу.

Адміністративній відповідальності властивий ряд специфічних рис, які відрізняють її від інших видів юридичної відповідальності. Так, вона настає, як правило, за особливий вид правопорушень - адміністративні. В окремих випадках її заходи можуть застосовуватися також при звільненні від

кримінальної відповідальності, тобто за діяння, що містять ознаки злочинів, які не становлять великої суспільної небезпеки. Адміністративна відповідальність виявляється в накладенні на порушників певних видів адміністративних стягнень, специфічних за змістом і відмінних від заходів кримінального покарання, дисциплінарного впливу та майнової відповідальності. Адміністративні стягнення накладаються правоохоронними, державними органами та посадовими особами, яким таке право надано адміністративним законодавством. Основним нормативним актом, який регулює адміністративну відповідальність, є Кодекс про адміністративні правопорушення (КУпАП)[2]. КУпАП складається із 5-ти розділів, 33-х глав і біля 350-ти статей. В розділі I встановлено загальні положення законодавства про адміністративні правопорушення: його завдання, систему, порядок чинності, окремі принципи.

Адміністративна відповідальність - це застосування до осіб, які вчинили адміністративні проступки, адміністративних стягнень, що тягнуть для цих осіб обтяжливі наслідки майнового, морального, особистісного чи іншого характеру і накладаються уповноваженими на те органами чи посадовими особами на підставах і у порядку, встановлених нормами адміністративного права.

Це законодавство має завданням, відповідно до ст. 1 КУпАП, охорону суспільного ладу, власності, соціально-економічних, політичних та особистих прав і свобод громадян, а також прав і законних інтересів підприємств, установ і організацій, встановленого порядку управління, державного і громадського порядку, зміцнення законності, запобігання правопорушенням, виховання громадян в дусі точного і неухильного додержання Конституції і законів України, поваги до прав, честі і гідності інших громадян, до правил співжиття, сумлінного виконання своїх обов'язків, відповідальності перед суспільством [2].

В ст. 92 Конституції України [1] передбачено, що діяння, які є адміністративними правопорушеннями, та відповідальність за них визначаються виключно законами України. Систему законодавства про адміністративні правопорушення в наш час складають Кодекс України про адміністративні правопорушення і окремі законодавчі акти. З окремих питань рішення, за порушення яких передбачається адміністративна відповідальність, можуть приймати органи місцевого самоврядування.

Окремі законодавчі акти, які регулюють питання адміністративної відповідальності, повинні включатися до КУпАП, що сприяє послідовній кодифікації законодавства про адміністративні правопорушення. Разом з тим норми деяких законодавчих актів, що передбачають адміністративну

відповідальність, до КУпАП не включено, що не можна визнати нормальним оскільки вже кодифіковане законодавство потребує ніби додаткової кодифікації. Тому потрібно передбачити механізм, який би забезпечував концентрацію всіх норм, які встановлюють адміністративну відповідальність, саме в цьому Кодексі. Інші ж нормативні акти можуть лише встановлювати її певні особливості в тих чи інших сферах, та й то за умови, що ці особливості не можна передбачити в КУпАП [2].

До згаданих норм належать приписи Митного кодексу України [3], який регулює відповідальність за порушення митних правил, законів «Про запобігання корупції» [4], «Про державну податкову службу в Україні», «Про відповідальність підприємств, установ та організацій за порушення законодавства про ветеринарну медицину», «Про відповідальність підприємств, їх об'єднань, установ та організацій за правопорушення у сфері містобудування», «Про державний кордон України», «Про правовий режим надзвичайного стану» [5], «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про засади державної мовної політики» [6].

Звільнення від адміністративної відповідальності слід відрізнити від звільнення від відбування адміністративного стягнення. В першому випадку справа не доходить навіть до накладення стягнення, тоді як у другому стягнення частково вже виконано. В КУпАП закріплено лише один подібний випадок - скорочення строку позбавлення спеціального права (ст. 320).

На нашу думку, це правило доцільно поширити також на деякі інші адміністративні стягнення, виконання яких триває певний строк (наприклад, адміністративний арешт, тим більше, що передбачається збільшення його строку). Пропонується запровадити ряд нових стягнень : звільнення з посади або інше усунення від виконання функцій держави; позбавлення права займати певні посади або займатись певною діяльністю; громадські роботи тощо.

Список використаних джерел:

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
2. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Кодекс України від 07.12.1984 р. № 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text>.
3. Митний кодекс України : Кодекс України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17#Text>.
4. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 р. № 1700-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>.
5. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12.05.2015 р., № 389-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19>.
6. Про засади державної мовної політики : Закон України від 03.07.2012 р. № 5029-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5029-17#Text>.